

МІСЦЕ ДЕРЖАВНОЇ АРХІТЕКТУРНО-БУДІВЕЛЬНОЇ ІНСПЕКЦІЇ В СИСТЕМІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

THE PLACE OF THE STATE ARCHITECTURAL AND CONSTRUCTION INSPECTION IN THE SYSTEM OF PUBLIC ADMINISTRATION AUTHORITIES

Кудрявцев О.В.

аспірант

Класичного приватного університету

Статтю присвячено аналізу місця Державної архітектурно-будівельної інспекції в системі органів публічної адміністрації. Охарактеризовано критерії визначення місця Державної архітектурно-будівельної інспекції в системі органів публічної адміністрації. Акцентовано увагу на необхідності виокремлення органів, що мають інспекційні повноваження, у системі органів публічної адміністрації.

Ключові слова: публічна адміністрація, система органів, Державна архітектурно-будівельна інспекція, інспекційні повноваження.

Статья посвящена анализу места Государственной архитектурно-строительной инспекции в системе органов публичной администрации. Охарактеризованы критерии определения Государственной архитектурно-строительной инспекции в системе органов публичной администрации. Акцентировано внимание на необходимости выделения органов, имеющих инспекционные полномочия, в системе органов публичной администрации.

Ключевые слова: публичная администрация, система органов, Государственная архитектурно-строительная инспекция, инспекционные полномочия.

The article is devoted to the analysis of the place of State Architectural and Construction Inspection in the system of authorities of public administration. Criteria for determining the place of State Architectural and Construction Inspection in the system of authorities of public administration are characterized. The focus is made on the necessity of establishing separate authorities with inspection powers in the system of authorities of public administration.

Key words: public administration, system of authorities, State Architectural and Construction Inspection, inspection powers.

Проблема ефективного функціонування органів публічної адміністрації є нагальною в період їх трансформації відповідно до демократичних стандартів. Особливо це стосується органів виконавчої влади, на які покладено реалізацію найважливіших функцій держави в усіх сферах життя суспільства, зокрема й у галузі будівництва. Від розуміння місця будь-якого органу в системі органів публічної адміністрації, його ролі в реалізації державної політики, компетенції та повноважень залежить ефективність управління в цілому та вирішення завдань у конкретній сфері зокрема.

Однак варто зауважити, що процеси трансформації органів державного управління, що існували за радянських часів, а також створення нових не дало на сьогодні очікувані результати, які повністю відповідали б вимогам демократичного суспільства. Отже, сучасна система органів публічної адміністрації залишається неефективною, що зумовлює постійний пошук вирішення проблеми щодо віднесення того чи іншого органу публічної адміністрації до сфери відповідного підпорядкування. Усе викладене стосується також питання з'ясування місця Державної архітектурно-будівельної інспекції (далі – ДАБІ) у системі органів публічної адміністрації.

Загальнотеоретичні питання формування й розвитку системи органів публічної адміністрації знайшли відображення в наукових працях провідних фахівців у галузі адміністративного права: В.Б. Авер'янова, О.Ф. Андрійко, О.М. Бандурки, Ю.П. Битяка, А.С. Ва-

сильєва, В.М. Гарашука, С.Ф. Денисюка, О.В. Джафарової, І.В. Зозулі, С.В. Ківалова, О.М. Ключєва, Т.О. Коломоєць, А.Т. Комзюка, Н.В. Лебідь, Р.С. Мельника, Р.В. Миронюка, А.Й. Присяжнюка, В.П. Тимошука, М.М. Тищенко, В.С. Шестака та інших.

Різні питання державного управління й контролю в галузі будівництва розглядали такі науковці, як А.М. Абрамович [1], М.І. Брагинський [2], А.В. Матвійчук [3], І.М. Миронець [4], В.О. Ромасько [5], В.О. Резніченко [6], А.П. Хряпинський [7], С.О. Юрченко [8].

Досліджуючи питання про місце ДАБІ в системі органів публічної адміністрації, варто виходити з визначення понять «система органів» і «публічна адміністрація».

Академічний словник української мови подає таку дефініцію поняття «система»: «1) порядок, зумовлений правильним, планомірним розташуванням та взаємним зв'язком частин чого-небудь; 2) форма організації, будова чого-небудь (державних, політичних, господарських одиниць, установ тощо); 3) сукупність яких-небудь елементів, одиниць, частин, об'єднаних за спільною ознакою, призначенням; 4) будова, структура, що становить єдність закономірно розташованих та функціонуючих частин; 5) сукупність господарчих одиниць, установ, об'єднаних організаційно» [9, с. 203].

У філософії найбільш загальною системою тлумачиться як сукупність визначених елементів, між якими існує закономірний зв'язок чи взаємодія.

Якісні характеристики цих елементів становлять зміст системи, сукупність закономірних зв'язків між елементами – внутрішню форму або структуру системи [10, с. 583].

Отже, з огляду на наведене можемо говорити про такі ознаки системи, як цілісність, зв'язок з іншими елементами залежно від місця кожного з них усередині системи, залежність системи від властивостей структури й середовища, ієрархічність системи.

Як зауважують І.В. Ковбас та Т.І. Друцул, поняття «система органів» має принаймні потрійне смислове навантаження. По-перше, воно фіксує відокремлення певної групи державних органів, що входять до конкретної системи, від усіх інших видів органів. По-друге, воно окреслює цілком визначений суб'єктивний склад цієї системи. По-третє, це поняття підтверджує наявність у сукупності цих суб'єктів (державних органів) певних ознак, притаманних соціальним системам, зокрема таких, як єдність цільового призначення, функціональна самодостатність, ієрархічність внутрішньої організації, субординаційність взаємозв'язків між структурними ланками тощо [11, с. 105].

У сучасній науковій літературі на позначення системи органів державного управління вживається дефініція «публічна адміністрація», що була запозичена з права Європейського Союзу. При цьому сьогодні в адміністративному праві Польщі, наприклад, це поняття розуміється з декількох позицій: предметної, суб'єктної та функціональної. Перша полягає в розумінні публічної адміністрації як діяльності держави, предметом якої є адміністративні справи або інші завдання й компетенції у сфері виконавчої влади [12]. Суб'єктна позиція полягає у визначенні публічної адміністрації як певної організації, що складається з різних організаційних підрозділів, об'єднаних навколо центральних органів, які наділені повноваженнями, окресленими в законах, створюють замкнену організаційну структуру та виконують державні, суспільні або ті й інші обов'язки [13]. Функціональна позиція розглядає публічну адміністрацію як сукупність організаційних і виконавчих дій, заходів і проектів, що здійснюються з метою реалізації публічних інтересів відповідно до закону та у визначених у праві формах [14]. Відповідно до Адміністративно-процесуального кодексу Польщі (ч. 3 § 2 ст. 5) до органів публічної адміністрації належать міністри, центральні державні органи, губернатори провінцій, які діють від свого імені або від імені інших місцевих органів державного управління, органів місцевого самоврядування та органів і суб'єктів, на яких законом чи договором покладається вирішення адміністративних питань [15].

Не вдаючись до детальної характеристики поглядів вітчизняних науковців на це поняття, зауважимо, що воно також розуміється неоднозначно – у вузькому й широкому сенсі. Однак на сьогодні найбільш поширеним є визначення публічної адміністрації як системи органів державної виконавчої влади та виконавчих органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів,

наділених адміністративно-управлінськими функціями, які діють із метою забезпечення як інтересів держави, так і інтересів суспільства в цілому, а також сукупності цих адміністративно-управлінських дій і заходів, встановлених законом [16, с. 523].

Отже, систему органів публічної адміністрації варто розглядати як певну ієрархічну структуру організаційних підрозділів, що становлять групу органів, які належать до управлінської системи, об'єднаних спільною метою, наділених відповідними функціями, що характеризуються субординаційними зв'язками її елементів – самостійних органів публічної адміністрації.

При цьому кожний орган публічної адміністрації є елементом системи державних органів, створений із метою функціонування в конкретній сфері суспільних відносин відповідно до компетенцій, визначених у нормативно-правових актах, що регулюють його діяльність.

Що стосується терміна «компетенція» в адміністративному праві України, то варто зазначити, що сьогодні серед науковців відсутній єдиний підхід до його визначення, хоча він є визначальним для характеристики місця певного органу в системі органів публічної адміністрації. Ми згодні з позицією вчених, які розглядають дефініцію «компетенція» не лише через її структурні елементи, а й через характеристику її ознак, а саме як складовий елемент адміністративно-правового статусу органів публічної адміністрації, що є правовим засобом здійснення їхніх функцій, який встановлюється нормативно-правовими актами, має суворо визначені межі та забезпечує самостійність органів публічної адміністрації в організаційному й функціональному відношеннях [17].

Визначаючи місце ДАБІ серед органів публічної адміністрації, необхідно наголосити на тому, що з огляду на назву органу (інспекція) та положення Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» [18] основними функціями цього органу мають бути контрольно-наглядові.

Акцентуємо увагу на тому, що необхідно виходити з нового погляду на поняття «адміністративний контроль» у сучасній доктрині адміністративного права України. Насамперед варто говорити про трансформацію змісту цього поняття від розуміння його як необхідності здійснювати тотальний контроль із боку державних органів за діяльністю фізичних і юридичних осіб за радянських часів до усвідомлення його як здійснення контролю за публічною адміністрацією нині.

Систему органів державного контролю у сфері будівництва становлять як органи державного контролю загальної компетенції (Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, центральні органи виконавчої влади), так і органи державного контролю спеціальної компетенції. Так, державний архітектурно-будівельний контроль, відповідно до повноважень, визначених у ст. 7 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» [19], здійснюється виконавчими органами

з питань державного архітектурно-будівельного контролю сільських, селищних, міських рад, структурними підрозділами з питань державного архітектурно-будівельного контролю Київської й Севастопольської міських держадміністрацій та ДАБІ.

Характеризуючи місце ДАБІ в системі органів публічної адміністрації, варто виходити з тих критеріїв, за якими визначається місце будь-якого органу публічної адміністрації: рівня органу в ієрархії органів публічної адміністрації; мети створення, завдань, функцій; організаційної структури та територіального масштабу діяльності органу; компетенції.

З огляду на Положення про Державну архітектурно-будівельну інспекцію України, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 9 липня 2014 р. № 294 [20], Державна архітектурно-будівельна інспекція України є центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю й нагляду. Діяльність цього органу спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через віце-прем'єр-міністра України – Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства.

Отже, метою створення ДАБІ є реалізація державної політики з питань державного архітектурно-будівельного контролю й нагляду. При цьому варто зауважити, що ДАБІ та її територіальні органи здійснюють контрольно-наглядову діяльність у галузі будівництва на всій території України, делегуючи частину своїх повноважень виконавчим органам із питань державного архітектурно-будівельного контролю сільських, селищних, міських рад.

Таким чином, характеризуючи місце ДАБІ в системі органів публічної адміністрації з огляду на мету діяльності, можна зробити висновок, що ДАБІ, з одного боку, є організаційно самостійним елементом у системі органів публічної адміністрації – центральним органом виконавчої влади, створеним при Міністерстві регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, діяльність якого спрямовується й координується Кабінетом Міністрів України та поширюється на всю територію України. З іншого боку, як будь-який елемент системи, ДАБІ становить власну систему (має структурні підрозділи або вступає у відносини з іншими органами контролю в галузі будівництва), яка характеризується внутрішньоорганізаційними та зовнішньоорганізаційними відносинами, а також наявністю чи відсутністю підпорядкованості органів, які її складають.

Іншим критерієм визначення місця ДАБІ в системі органів публічної адміністрації є виконувана нею функції та завдання. Як зауважує В.Б. Авер'янов, однією з найважливіших характеристик органу виконавчої влади є його функціональна відокремленість, що характеризує різні аспекти компетенції та фактичної діяльності цього органу [21, с. 208]. Визначаючи зміст понять «завдання» та «функції», виходимо з того, що перше є більш широким щодо другого, тобто завдання органу публічної адміністрації визна-

чають його функції. Як зауважує Ю.О. Тихомиров, функції характеризують основний напрям і зміст діяльності суб'єкта [22, с. 47].

Відповідно до Положення про Державну архітектурно-будівельну інспекцію України [20] завданнями її діяльності є реалізація державної політики з питань державного архітектурно-будівельного контролю й нагляду, а саме:

- внесення на розгляд віце-прем'єр-міністра України – Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства пропозицій щодо забезпечення формування державної політики з питань, що належать до сфери діяльності ДАБІ;

- здійснення державного контролю й нагляду за дотриманням вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів і правил;

- виконання дозвільних та реєстраційних функцій у будівництві, ліцензування у визначених законодавством випадках.

Згідно із цими завданнями ДАБІ виконує функції, які ми можемо класифікувати на такі види:

- а) *кадрово-організаційну* – організовує проведення або проводить навчання, підвищення кваліфікації, підготовку й перепідготовку фахівців для здійснення державного архітектурно-будівельного контролю, ліцензування, обстеження та інших функцій, що належать до сфери діяльності ДАБІ; здійснює в установленому порядку добір кадрів в апарат ДАБІ та на керівні посади в територіальні органи, формує кадровий резерв на відповідні посади, організовує роботу з підготовки, перепідготовки й підвищення кваліфікації державних службовців і працівників ДАБІ та осіб, включених до кадрового резерву, тощо;

- б) *аналітичну* – узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до її компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України й Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств та в установленому порядку подає їх віце-прем'єр-міністру України – Міністру регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства;

- в) *дозвільно-реєстраційну* – приймає в установленому порядку в експлуатацію закінчені будівництвом об'єкти (видає відповідні сертифікати, реєструє декларації про готовність об'єкта до експлуатації та повертає такі декларації); реєструє повідомлення й декларації про початок виконання підготовчих робіт, повідомлення та декларації про початок виконання будівельних робіт, а у визначених законодавством випадках повертає такі декларації; у визначених законодавством випадках видає дозволи на виконання будівельних робіт, відмовляє у видачі таких дозволів, анулює дозволи на виконання будівельних робіт; здійснює ліцензування господарської діяльності, пов'язаної зі створенням об'єктів архітектури;

- г) *контрольно-наглядову* – здійснює державний контроль за дотриманням вимог законодавства у

сфері містобудівної діяльності, проектної документації, будівельних норм, державних стандартів і правил, технічних умов, інших нормативних документів під час провадження містобудівної діяльності, а також ліцензійних умов на провадження господарської діяльності; перевіряє на відповідність вимогам законодавства, будівельних норм, державних стандартів і правил рішення, прийняті територіальними органами; проводить перевірки з метою визначення відповідності підготовчих та будівельних робіт, будівельних матеріалів, виробів і конструкцій, що застосовуються під час будівництва об'єктів, вимогам будівельних норм, державних стандартів і правил, технічним умовам, затвердженим проектним вимогам, рішенням тощо;

г) *процесуальну* – у визначених законодавством випадках зупиняє підготовчі й будівельні роботи, які не відповідають вимогам законодавства, виконуються без повідомлення, реєстрації декларації про початок їх виконання або дозволу на виконання будівельних робіт; відповідно до закону складає протоколи про правопорушення у сфері містобудівної діяльності, накладає штрафи; у визначених законодавством випадках розглядає справи про правопорушення у сфері містобудівної діяльності та справи про адміністративні правопорушення з прийняттям відповідних рішень.

При цьому варто зауважити, що деякі науковці виокремлену нами дозвільно-реєстраційну функцію включають до контрольно-наглядової, у якій виділяють два види: безпосередні заходи державного нагляду (контролю), що пов'язані з плановими й позаплановими перевірками об'єктів будівництва, та опосередковані контрольно-наглядові заходи, що пов'язані з видачею дозволів на здійснення будівництва тощо та не стосуються перевірок суб'єктів господарювання [23].

Однак ми не згодні з такою думкою, оскільки видача дозволів, сертифікатів, ліцензій є діяльністю з надання адміністративних послуг, яка розуміється як публічно-владна діяльність адміністративного органу, спрямована на забезпечення (юридичне оформлення) умов для реалізації прав фізичної чи юридичної особи, що здійснюється за заявою цієї особи; як результат публічно-владної діяльності адміністративного органу, спрямованої на забезпечення (юридичне оформлення) умов для реалізації суб'єктивних прав фізичної або юридичної особи, яка здійснювалась за заявою особи [24, с. 9].

У цьому разі, як зауважує О.А. Банчук, з думкою варто цілком погодитись, ми стикаємось із ситуацією, за якої в межах одного органу відбувається нерозрізнення діяльності з проведення перевірок і надання адміністративних послуг [25, с. 16].

Тому, на наше переконання, необхідно говорити про виокремлення інспекційних повноважень як пріоритетних у діяльності ДАБІ та таких, що відповідають меті їх утворення – реалізації державної політики з питань державного архітектурно-будівельного контролю й нагляду. Зауважимо, що на сьогодні законодавство не містить визначення

цього поняття, хоча в науковій літературі наводиться його тлумачення як передбаченого законодавством правообов'язку спеціально уповноважених органів публічної адміністрації, їх посадових осіб щодо встановлення відповідності поведінки особи вимогам законодавства з метою забезпечення інтересів людини, громадянина, держави та суспільства [26, с. 211], а також як діяльності органів виконавчої влади щодо здійснення перевірок, ревізій, обстеження [25, с. 13].

Усі інші повноваження, пов'язані з діяльністю щодо надання адміністративних послуг, варто передати окремому органу. На нашу думку, а також з огляду на положення Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» [18] цей орган може мати назву Державної архітектурно-будівельної служби, оскільки основною метою його створення є надання адміністративних послуг фізичним і юридичним особам.

Отже, варто говорити про необхідність виокремлення в системі органів публічної адміністрації державних інспекційних органів із функціями нагляду й контролю та державних служб, основною функцією яких є надання адміністративних послуг фізичним і юридичним особам.

Ще одним критерієм виокремлення органу публічної адміністрації та визначення його місця в структурі органів публічної адміністрації є його компетенція. Організаційний характер компетенції проявляється, по-перше, у тому, що компетенція органу у функціональному розумінні як обсяг його державно-владних повноважень є критерієм виокремлення органів, побудови їх структури. Як зауважує О.Д. Крупчан, компетенція центрального органу виконавчої влади як організаційно-правова категорія є точним переліком його повноважень, тобто прав та обов'язків, визначених відповідним органом державної влади в певному нормативно-правовому акті, реалізуючи які, центральний орган виконавчої влади здійснює свою діяльність [27]. На думку В.Б. Авер'янова, компетенція державного органу є сукупністю його прав та обов'язків (повноважень) і підвідомчості (питання відання, тобто питання, які вирішує орган, коло діяльності) [28, с. 60].

На наше переконання, характеризуючи компетенцію як правову категорію, варто говорити про закріплення повноважень із реалізації державного архітектурно-будівельного контролю й нагляду в нормативно-правових актах. При цьому, визначаючи місце ДАБІ в системі органів публічної адміністрації, необхідно акцентувати увагу насамперед на інспекційних повноваженнях цього органу, характеризуючи їх як передбачені законодавством права й обов'язки щодо виконання нею, її територіальними органами та їх посадовими особами покладених на них завдань із реалізації державної політики з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, що полягають у виявленні, попередженні й припиненні правопорушень у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, державних стандартів і правил під час провадження

містобудівної діяльності, а також у притягненні винних осіб до адміністративної відповідальності з метою забезпечення інтересів як окремої людини, так і держави та суспільства в цілому.

На виконання цих повноважень спрямовані права посадових осіб органів державного архітектурно-будівельного контролю, які з метою попередження правопорушень мають право безперешкодного доступу на місце будівництва об'єкта та до об'єктів, що підлягають обов'язковому обстеженню; проводити перевірку відповідності виконання підготовчих і будівельних робіт вимогам будівельних норм, державних стандартів і правил, затвердженим проектним вимогам, рішенням, технічним умовам, своєчасності та якості проведення передбачених нормативно-технічною й проектною документацією зйомок, замірів, випробувань, а також ведення журналів робіт, наявності в передбачених законодавством випадках паспортів, актів і протоколів випробувань, сертифікатів та іншої документації; проводити перевірку відповідності будівельних матеріалів, виробів і конструкцій, що використовуються під час будівництва об'єктів, вимогам державних стандартів, норм і правил згідно із законодавством тощо.

З метою припинення правопорушень та притягнення винних осіб до відповідальності посадові особи органів державного архітектурно-будівельного контролю мають право складати протоколи про вчинення правопорушень та акти перевірок, а також накладати штрафи в межах повноважень, передбачених законом; видавати обов'язкові для виконання приписи щодо усунення порушення вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, державних стандартів і правил; видавати обов'язкові для виконання приписи щодо зупинення підготовчих і будівельних робіт, які не відповідають вимогам законодавства, виконуються без повідомлення, реєстрації декларації про початок їх виконання або без дозволу на виконання будівельних робіт; забороняти за вмотивованим письмовим рішенням експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, не прийнятих в експлуатацію.

Варто також зауважити, що розрізнення інспекційних повноважень ДАБІ та повноважень із надання адміністративних послуг вимагає внесення змін до окремих нормативно-правових актів, що регулюють діяльність ДАБІ. Так, необхідно розробити Положення про Державну архітектурно-будівельну інспекцію України, закріпивши в ньому лише інспекційні повноваження, а також Положення про Державну архітектурно-будівельну службу України, у якому визначити повноваження щодо надання адміністративних послуг із видачі дозволів на виконання будівельних робіт, відповідних сертифікатів і ліцензування господарської діяльності, пов'язаної зі створенням об'єктів архітектури. Відповідні зміни необхідно внести до Закону України «Про архітектурну діяльність», Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності».

Таким чином, визначаючи місце Державної архітектурно-будівельної інспекції в системі органів публічної адміністрації, необхідно узагальнити, що ДАБІ є центральним органом виконавчої влади, утвореним із метою реалізації державної політики з питань державного архітектурно-будівельного контролю й нагляду, змістом діяльності якого є виконання інспекційних повноважень, спрямованих на виявлення, попередження та припинення правопорушень у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, державних стандартів і правил під час провадження містобудівної діяльності, а також на притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності з метою забезпечення інтересів як окремої людини, так і держави й суспільства в цілому.

Дослідження питання про місце Державної архітектурно-будівельної інспекції в системі органів публічної адміністрації дає підстави стверджувати, що ДАБІ, з одного боку, є організаційно самостійним елементом у системі органів публічної адміністрації – центральним органом виконавчої влади, створеним при Міністерстві регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, діяльність якого спрямовується й координується Кабінетом Міністрів України та поширюється на всю територію України. З іншого боку, як будь-який елемент системи, ДАБІ становить власну систему (має структурні підрозділи чи вступає у відносини з іншими органами контролю в галузі будівництва), яка характеризується внутрішньоорганізаційними й зовнішньоорганізаційними відносинами, а також наявністю чи відсутністю підпорядкованості органів, які її складають. З позиції функціональної відокремленості та компетентності варто говорити про виокремлення інспекційних повноважень як пріоритетних у діяльності ДАБІ та таких, що відповідають меті їх утворення – реалізації державної політики з питань державного архітектурно-будівельного контролю й нагляду. Усі інші повноваження, пов'язані з діяльністю щодо надання адміністративних послуг, варто передати окремому органу – Державній архітектурно-будівельній службі.

Розрізнення інспекційних повноважень ДАБІ та повноважень із надання адміністративних послуг вимагає внесення змін до окремих нормативно-правових актів, що регулюють діяльність ДАБІ. Так, наприклад, необхідно розробити Положення про Державну архітектурно-будівельну інспекцію України, закріпивши в ньому лише інспекційні повноваження, а також Положення про Державну архітектурно-будівельну службу України, у якому визначити повноваження щодо надання адміністративних послуг із видачі дозволів на виконання будівельних робіт, відповідних сертифікатів і ліцензування господарської діяльності, пов'язаної зі створенням об'єктів архітектури. Відповідні зміни необхідно внести до Закону України «Про архітектурну діяльність» та Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності».

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Абрамович А.М. Государственное управление строительством в СССР / А.М. Абрамович. – М. : Наука и техника, 1982. – 271 с.
2. Брагинский М.И. Совершенствование законодательства о капитальном строительстве / М.И. Брагинский. – М. : Стройиздат, 1982. – 144 с.
3. Матвійчук А.В. Контрольні провадження у галузі будівництва : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / А.В. Матвійчук ; ХНУВС. – Х., 2010. – 215 с.
4. Миронець І.М. Адміністративно-правове регулювання будівельної діяльності в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / І.М. Миронець ; Нац. авіаційний ун-т. – К., 2012. – 220 с.
5. Ромасько В.О. Державний контроль у сфері будівництва: адміністративно-правові засади : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / В.О. Ромасько ; Харківський нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2010. – 196 с.
6. Резніченко В.О. Адміністративно-правові засади дозвільної діяльності у сфері містобудування : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / В.О. Резніченко ; ХНУВС. – Х., 2015. – 198 с.
7. Хряпинський А.П. Адміністративно-правовий статус Державної архітектурно-будівельної інспекції України / А.П. Хряпинський // Право і безпека. – 2012. – № 5. – С. 110–116.
8. Юрченко Є.О. Удосконалення системи державного контролю в будівництві / Є.О. Юрченко // Ефективність державного управління. – 2012. – Вип. 32. – С. 330–337.
9. Словник української мови : в 11 т. / за ред. І.К. Білодіда. – К. : Наукова думка, 1970–1980. – Т. 9. – 1978. – 916 с.
10. Шинкарук В.І. Філософський енциклопедичний словник / В.І. Шинкарук та ін. – К. : Абрис, 2002. – 742 с.
11. Ковбас І.В. Особливості системи органів публічної адміністрації в контексті оновленого законодавства / І.В. Ковбас, Т.І. Друцун // Науковий вісник Чернівецького університету. – 2012. – Вип. 628. – С. 104–109.
12. Ochendowski E. Prawo administracyjne / E. Ochendowski. – Toruń : Dom Organizatora, 1999. – 343 s.
13. Lang J. Zagadnienia J. Lang // Prawo administracyjne / [Z. Cieślak, J. Jagielski, J. Lang, M. Szubiakowski, M. Wierzbowski, A. Wiktorowska] ; red. M. Wierzbowski. – Warszawa, 1999. – S. 15.
14. Izdebski H. Administracja publiczna: zagadnienia ogólne / H. Izdebski, M. Kulesza. – Warszawa, 2009. – 207 s. ; Radwanowicz J. Administracja publiczna i prawo administracyjne / J. Radwanowicz // Prawo administracyjne. Część Ogólna / red. M. Chmaj. – Warszawa, 2004. – S. 13.
15. Kodeks postępowania administracyjnego : Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. // Dz.U. – 1960. – № 30. – Poz. 168.
16. Кравцова Т.М. Поняття та принципи діяльності публічної адміністрації / Т.М. Кравцова, А.В. Солонар // Форум права. – 2010. – № 4. – С. 522–525. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/FP/2010-4/10ktmdpa.pdf>.
17. Мацелик Т.О. Компетенція органів публічної адміністрації: поняття та структурні елементи / Т.О. Мацелик // Вісник Запорізького національного університету – 2010. – № 2. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://web.znu.edu.ua/herald/issues/2010/Ur-2-2010/076-83.pdf>.
18. Про центральні органи виконавчої влади : Закон України від 17 березня 2011 р. № 3166-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3166-17>.
19. Про регулювання містобудівної діяльності : Закон України від 17 лютого 2011 р. № 3038-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3038-17>.
20. Про затвердження Положення про Державну архітектурно-будівельну інспекцію України : Постанова Кабінету Міністрів України від 9 липня 2014 р. № 294 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/294-2014-%D0%BF>.
21. Адміністративне право України. Академічний курс : [підручник] : у 2 т. / за ред. В.Б. Авер'янова. – К. : Юридична думка, 2004–2004. – Т. 1 : Загальна частина. – 2004. – 584 с.
22. Тихомиров Ю.А. Курс адміністративного права и процесса / Ю.А. Тихомиров. – М. : Юринформцентр, 1998. – 798 с.
23. Стукаленко О.В. Державний контроль у сфері будівництва: сучасні реалії / О.В. Стукаленко // Вісник Одеського національного університету. Серія «Правознавство». – 2014. – Т. 19. – Вип. 2. – С. 38–45.
24. Тимошук В.П. Адміністративні послуги : [посібник] / В.П. Тимошук ; Швейцарсько-український проект «Підтримка децентралізації в Україні – DESPRO». – К. : ТОВ «Софія-А», 2012. – 104 с.
25. Проблеми теорії та практики інспекційної діяльності публічної адміністрації в Україні / авт.-упор. О.А. Банчук. – К. : КонусЮ, 2009. – 272 с.
26. Самагальська Ю.Я. Інспекційні повноваження та правові основи їх реалізації / Ю.Я. Самагальська // Вісник Львівського університету. Серія «Юридична». – 2012. – Вип. 56. – С. 209–214.
27. Крупчан О.Д. Компетенція центральних органів виконавчої влади / О.Д. Крупчан [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/46671/1/Krupchan_47.pdf.
28. Аверьянов В.Б. Функции и организационная структура органа государственного управления / В.Б. Аверьянов. – К. : Наукова думка, 1979. – 150 с.